

La síndrome de Gary Cooper

Xavier Vinader

"Els pocs policies progressistes que tenien alguns càrrecs de responsabilitat es van trobar ràpidament desplaçats i marginats per obra i gràcia de Barrionuevo que, quan va arribar el moment d'escollir, va preferir nominar en els llocs claus de l'organigrama a homes procedents del franquisme i moltes vegades implicats en la repressió dels enemics de la dictadura."

Ha resistit tot el que ha pogut, però al final s'ha quedat sense immunitat parlamentària. José Barrionuevo, el primer ministre de l'Interior socialista durant quasi sis anys –del 1982 al 1988– haurà de seure davant del jutge Eduardo Móner com a imputat en el cas GAL després que el Congrés dels Diputats aprovés, en sessió secreta, l'autorització perquè el Tribunal Suprem actués "amb totes les conseqüències legals" contra ell.

Més d'un terç de la cambra es va pronunciar contra el suplicatori en un intent inútil de frenar el que semblava imparabile, però no hi va haver res a fer. El resultat final de la votació va deixar Barrionuevo sense cap protecció davant el magistrat Móner i en pocs dies, l'ex-titular d'Interior, es pot trobar acusat de la detenció il·legal del ciutadà francès Segundo Marey, de malversació de cabals, de pertànyer a una banda armada i "de qualsevol altra que aparegués relacionat en el transcurs del procediment en marxa". Un panorama ben inquietant.

L'antic inspector de Treball, de 53 anys, va aguantar el xàfec com va poder i no va perdre la calma en cap moment, però els que el coneixen bé diuen que la processó va per dins. José Barrionuevo, que prové d'una família noble i de calerets, va ser delegat del SEU –el sindicat estudiantil de la dictadura–, va obtenir un càrrec a la Secretaria General del Movimiento, va passar per la subdirecció del Ministeri de Treball durant els anys de la transició –època en què va descobrir el PSOE– i va aterrar finalment a la Conselleria de Seguretat de l'Ajuntament de Madrid. D'allà el va treure Felipe González, després de la victòria electoral d'octubre de 1982, per donar-li la cartera d'Interior.

"Aquí va arribar com si fos el xèrif, disposat a carregar-se a qui sigui, però els que més vam rebre vam ser nosaltres" –recorda un dels pocs militants que, en aquella època, tenia el PSOE entre les forces de seguretat. Els pocs policies progressistes que tenien alguns càrrecs de responsabilitat es van trobar ràpidament desplaçats i marginats per obra i gràcia de Barrionuevo que, quan va arribar el moment d'escollir, va preferir nominar en els llocs claus de l'organigrama a homes procedents del franquisme i moltes vegades altament implicats en la repressió dels enemics de la dictadura, com és el cas dels comisaris Manuel Ballesteros i Jesús Martínez Torres. Va donar seguretat en el treball a la vella guàrdia policíac i va implantar la política dels fons reser-

vats, és a dir del repartiment de diners a palades. En febrer de 1984, va fer fracassar un seriós intent de renovar la policia des de la cúpula ministerial quan va apartar, pràcticament a empentes, al subsecretari Carlos Sanjuán i va obrir la porta a tota la colla –San Cristóbal, Álvarez, etc.–, de processats pel cas GAL i que a la fi s'han convertit en els seus principals acusadors.

Després de les declaracions d'Amedo i Domínguez, que van engegar la traca de tot aquest processament, Barrionuevo va intentar muntar un talla-foc amb Vera, però la tàctica li va servir de poc. Posteriorment, es va esforçar a apartar al jutge Garzón de totes les maneres possibles –el va acusar d'actuar per motius "poc nets" i va arribar a dir que el movia la rancúnia contra Felipe González per no haver-lo fet ministre– encara que tampoc no es va sortir amb la seva. I a la fi s'ha quedat sense l'única protecció que li quedava: la parlamentària.

Ara José Barrionuevo està com Gary Cooper. Sol davant el perill. Sap que al final de carrer l'espera un senyor que no li perdonarà ni una. Haurà, doncs, d'afinar la punteria. Tot i que sospito que ja li deuen quedar poques bales al tamboret del revòlver.

José Barrionuevo. La incògnita és la seva defensa.

